

[Christophersen.]

ikke nogen egentlig plan, det er ikke præget af megen sammenhæng, det er fremkaldt af et forhandlingssammenbrud, og det er tydeligvis blevet til i al hast. Dets væsentligste formål er at forhindre konflikterne i at bryde ud, hvorimod det ikke vil løse nogen af dette lands alvorligste problemer, heriblandt de fortsatte omkostningsstigninger. Lønninger og priser vil fortsat få lov til at stige i det sædvanlige tempo, og vores konkurrenceevne vil ikke blive forbedret, såfremt dette indgreb gennemføres, den vil vel snarere blive forringet. Planens formål er således begrænset og uden egentlig sammenhæng med den almindelige økonomiske politik, vi mener der burde føres.

Det er vigtigt, synes vi, at dette bliver understreget, for naturligvis er vi alle interesserede i at undgå ødelæggende konflikter på arbejdsmarkedet. Men der er jo andet og mere end dette, som står på spil for det danske samfund i øjeblikket. Vores konkurrenceevne er livsnerven i alle virksomheder og for alle arbejdspladser, så det kan ikke være ligegyldigt, hvordan den kommer ud af denne situation.

Når regeringens oplæg ikke har nogen gunstig indflydelse på erhvervenes konkurrencemuligheder, skyldes det først og fremmest, at forslagene ikke forhindrer omkostningsstigninger i 1975; tværtimod sikrer forslagene, at sådanne omkostningsstigninger fortsat kan ske.

Ud over de tre dyrtidsportioner, der blev udløst for en uge siden, foreslås det nu i den skitse fra forligsmanden, som nu er fremsat i lovforslagsform, at der gives 35 øre pr. time i øget kompensation for arbejdstidsnedsættelsen i december. Fra 1. september skal der gives 30 øre pr. time som dækning for to bortfaldende pristalspoints. Den automatiske dyrtidsregulering opretholdes, og portionerne øges fra 40 øre til 60 øre i timen. Så skal der ganske vist lidt mere til, førend de udløses, men selve automatikken bevares, og de økonomiske virkninger af automatikken bevares.

Alt dette betyder, at såfremt der til september blot kommer en enkelt af de nye dyrtidsportioner til udbetaling, så vil vi gennem 1975 opleve en lønstigning på 12-13 pct. her i landet. Hvis der, som man nu kan befrygte, kommer 2 portioner til udbetaling, vil vi gennem 1975 opleve lønstigninger på 15-16 pct., hvortil kommer de lønglidningsmuligheder, der stadig enkelte steder er til stede.

Det betyder kort sagt, at Danmark i indeværende år vil opleve en lønstigning, der vil være blandt de stærkeste i Europa, og som ikke vil afvige fra den, vi har oplevet i de foregående år.

Jeg vil godt understrege, at venstre er ikke modstander af, at lønmodtagerne på denne måde opnår en kompensation for det seneste års prisstigninger, men vi er dybt bekymrede over, at det skal ske via nye stærke omkostningsstigninger og prisstigninger. Det er her, vi finder den klare forskel mellem den nuværende og den tidligere regerings politik på hele dette område. Mens den nuværende regering uden at blinke accepterer fortsatte omkostningsstigninger, så anviste dens forgænger, hvordan lønmodtagerne kunne opnå kompensation for dyrtidsportionerne ved forslaget om et skattefrit tilskud på 1.000 kr. i 1975, så vi gennem 1975 kunne have sikret et stabilt prisniveau. Det var jo dette forslag, der også skabte et virkeligt indhold i den tidligere regerings forslag om et avancestop, for ved at forhindre udbetalingen af dyrtidsportioner via højere omkostninger i 1975 ville et avancestop jo have været ensbetydende med et virkeligt prisstop for mange, mange varegrupper. Det betyder den nuværende regerings forslag til et avancestop ikke. Det betyder ikke andet og mere, end at de selvstændige erhvervsdrivendes indkomster ikke må stige i 1975, hvorimod priserne gerne må stige, og det vil de jo gøre, fordi dyrtidsreguleringen får lov til at fortsætte.

Det, regeringen nu kommer med, er således et forslag til en lovgivning, som skal standse en konflikt, men den gør ikke noget